

VOLVO

Vietti24

**Vanhaa
Volvo-asiaa**
s. 9 ja 26

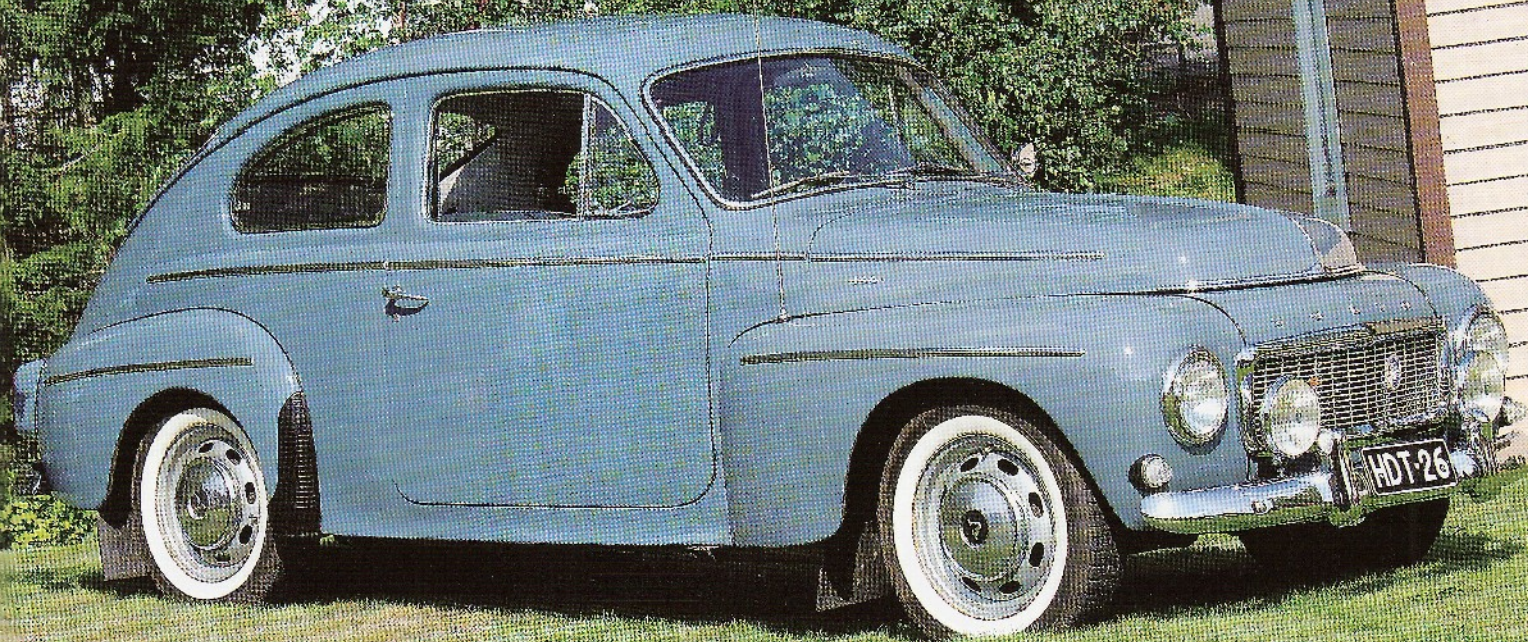

PV 544 Special 1962
s. 19

Yhden Volvon tarina

PV 544 Special 1962

Tampereen Koivistonkylässä ikänsä asunut Lasse Nieminen (s. 1932), osti ensimmäisen autonsa, tuliterän pikku Mossen Pyynikiltä. Moskvitsh maksoi 263 000 sen aikaista markkaa. Mosse ei ehtinyt palvella kuin 4 kuukautta, kun kylkeen pamautti taksi.

Teksti TARMO KOIVULA
Kuvat ARI-PEKKA PÄRSSINEN

Mossesta putosivat molemmat kuskinpuoleiset sivu-ovet maantielle. Kukaan ei pahemmin loukkaantunut, lähinnä vain henkisesti. Pakkasta oli 25 astetta, kun Lasse ajeli Mossella ilman ovia kotiin. Isäukko kyseli, että "onko se noin pirun kuuma auto, kun täytyy tuulettaa". Mosse poistui kuvioista ja jokunen aika ajeltiin terävänokkaisella pikku Renaultilla (CV 4 ns. ryppypeppu Renu).

Vuonna 1965 Volvon vaihtoauto-kauppa oli Tampereen Käpylässä, Nieminen suuntasi kyseiseen liikkeeseen autonhankinta mielessä, ja iski silmänsä 1962 mallin 544 Special Volvoon. Auton ensimmäinen omistaja oli kyseisen Volvo-liikkeen johtaja Seppo Kaatjala. Autolla oli tuolloin ajettu 11 000 kilometriä. Kaatjala oli vaihtanut PV Volvon tilavampaan Farmari Amazoniin, niin sanottuun kartano-autoon, koska heille oli syntynyt kaksoset ja PV oli tuntunut jäävän pieneksi tiloiltaan. Auto ei paljon uutta hävennyt, joten kaupat syntyivät.

Siitä alkoikin 23 vuotta kestänyt suhde tämän PV Volvon kanssa, ilman minkäänlaisia erimielisyyksiä. Ei jättänyt kertaakaan tien päälle. Volvosta pidettiin tarkkaa huolta, rasvattiin nipat ja vaihdettiin öljyt, hyvin säännöllisesti. Nieminen teki autolla pitkiä lomareissuja, heti vuonna 1965 pohjoiseen Norjan Kirkkoniemeen, jatkaen Hammerfestiin, josta Norjan satatietä Bergeniin Frelä-Norjaan, siitä Oslon kautta Tukholmaan ja Tukholmasta laivalla Suomeen.

Seuraava reissu suuntautuikin etelämäksi: Ruotsi, Tanska, Saksa, Tsekkoslovakia, Itävalta, Sveitsi, Italia ja takaisin Suomeen. Volvon maskissa onkin Niemisen laittama matkamuistolaatta Saksan ja Tanskan väliseltä vuonna 1964 avatulta Fehmarnin rajasillalta. Hanskaluukun kannen sisäpuolella on liimattuna Tampereen kaupungin vaakuna. Nieminen on tehnyt työuransa (34,5 vuotta) Tampereen kaupungilla, kuljetus- ja rakennuspuolella. Työmatka oli lyhyt ja useimmiten vain perjantaisin tuli Volvolla töihin mentyä, vii-

*Volvon maskissa
matkamuistolaatta
Fehmarnin sillalta*

*Kangasalan Mobilian pihassa
Lasse Nieminen, Heikki
Huhdanpää ja Tarmo Koivula*

konlopun kunniaksi. Ensimmäisiä kertoja työmaalle kurvatessa äijät oli ringissä autoa tutkimassa, olihan se siihen aikaan loistovaunu, jota ei joka pojalla ollut.

Niemisen asuinlähiössä Koivistonkylässä oli taloja siihen aikaan paljon, mutta auroja niukemmin, vain kolmella hänen PV Volvo mukaan lukien. Tampellan piirustuskonttorin nokkamies Urho Jokinen ajeli vuoden 1952 VW Kuplalla, jossa oli kaksiosainen takailkkuna. Taiteilija Kalle Lehtomäellä oli 1950-luvun Piikkinokka Skoda. Ei ne pahemmin työmies Niemiselle kotteroistaan morjestellut.

Lasse Nieminen muistelee Volvon mittarissa olleen 413 000 kilometriä, kun moottori aukaistiin ja remontoitiin, öljyrenkaista ei ollut kuin muisto vain. Kyrkimeen ei uusittu mitään, kaasuttimen hän muistelee jossain vaiheessa uusineensa kuluneisuuden takia. Nieminen maalautti

auton aikoinaan mahdollisimman hyvin, 3 kerrosta Herberts-automaalia. Vaihreistoon ja perään vaihdettiin vain parhaita öljyjä säännöllisesti, eikä ne pahemmin ujeltele vielääkään.

Nieminen myi PV:n vuonna 1988 veljensä pojalle Arto Niemiselle. Sen jälkeen Lasse Nieminen on huristellut VW Golfeilla (2 kpl) ja nykyään on VW Passat. Nieminen vertaa näitä Volvoon: "pahvilcijoja ja muovileluja". Lassen jokaisessa autossa, Volvosta lähtien, on seurannut jousen päässä hemppuva maskotti, pingviini kojeraulun päällä, matkamusta sekin, eikä ole vielä kolissut. Lasse toivookin, että pingviini laitetaan hänelle mukaan ihan sille viimeisimmällekin matkalle.

Tampereen Ilkurissa asusteleva Heikki Huhdanpää, Volvo-mies henkeen ja vereen, sai kontaktin kysciseen PV Volvoo lehti-ilmoituksen kautta vuonna 1997. Auto oli

tuolloin Tampereen Kaukajärvellä kerrostalon parkkipaikalla. Huhdanpää ei tarkkaan muista oliko myyjä Lasse Niemisen veljenpoika.

Autoa ei kuitenkaan ollut tähän mennessä raikannut kukaan muu kuin vähän ajan hammas. Heikki teki kaupat Volvosta ja vei sen ajamalla kotiin. Huhdanpää aloitti valtavan työn saattaakseen PV:n paremmille päiville. Heikki purki Volvon yksiin osiin, hiekkapuhalsi, putsasi ja kyllähän se jo hitsausrakin vaati. Kunnosteli, uusi ja kromautti osia pikku hiljaa. Huhdanpää museorekisteröi PV:n vuonna 2000. Tällä hetkellä Huhdanpäällä on museorekisteröity Amazon ja toinen työn alla.

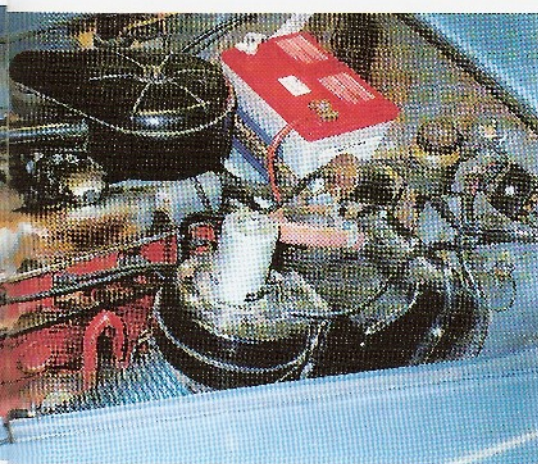
Huhdanpää myi auton Timo Toivoselle Tampereella vuonna 2006, Volvo-liikkeen michiä hänkin.

Tarmo Koivula osti Volvon Toivoselta äitienpäivänä 2008, Hotelli Rosendahlin

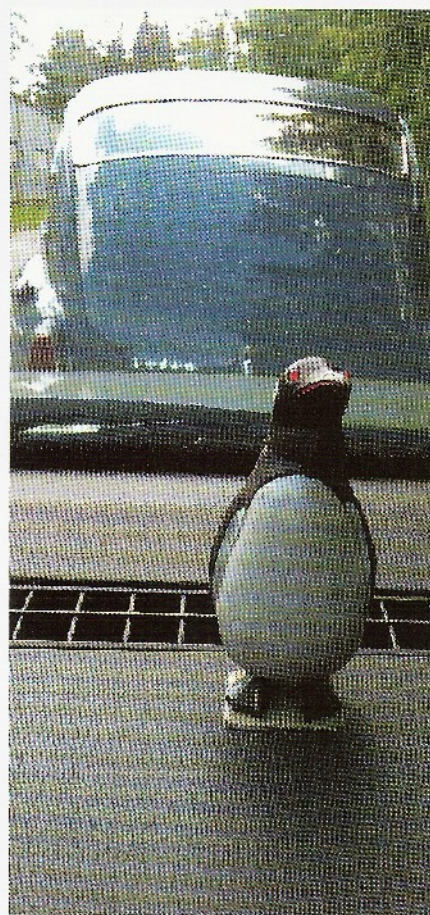
*Päivän pänsäätelön Lopensalon
asustusteijon pölyssä Stormissa.*

*Lasse Niemisen
"suojeluspölyni"
on nykyään Passatin
kojetaululla.*

parkkipaikalla Tampereella. Koivula asustelee 'lyrväällä Stormissa (Sastamala). Volvon seurana tallissa on Pappa Tunturi vuosimallia 1963, Zetor 25 A vuosimallia 1957, apumootoripolkupyörä Rex sekä Fordson Super Major vuodelta 1964. Nykyään PV Volvolla ajellaan vain kauniimpina kesäpäivinä, autotapahtumia ja rompetoreja kierrellen, unohtamatta romanttisia telttaretkiä ja jäätelökioskireissuja. Arkisissa ajoissa on palvellut kymmenkunta vuotta Volvo V70 v.m. 1999.

Tämä juttu sai alkunsa, kun Koivula ja Huhdanpää tapasivat täysin sattumalta

Kangasalan Mobilian Volvo-kokoonnumissa, Lasse Niemisen tutkimassa vanhaa ajokkia. Tarinaa piisasi ja sitä sivusta kuunnelleena Volvo-guru Reino Mersä patistikin prääntämään asioita muistiin. Kerholheiteen kun ei ole kai jutuista ylitarjontaa.

Volvon tallikaverit